

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แบ่งการแสดงผลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของบุคลากร

ส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ส่วนที่ 5 การอภิปรายผล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของบุคลากร

ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน หน่วยงานสังกัด และประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งมีผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 4.1

จำนวน และค่าร้อยละของบุคลากรจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	48	43.2
หญิง	63	56.8
รวม	111	100.0

จากตารางที่ 4.1 จะเห็นว่าบุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 56.8 และรองลงมาเป็นเพศชายร้อยละ 43.2

ตารางที่ 4.2

จำนวน และค่าร้อยละของบุคลากรจำแนกตามกลุ่มอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 ปี	1	0.9
20-29 ปี	29	26.1
30-39 ปี	32	28.8
40-49 ปี	35	31.6
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	14	12.6
รวม	111	100.0

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นได้ว่าบุคลากรส่วนมากมีอายุระหว่าง 40–49 ปีร้อยละ 31.6 รองลงมาคืออายุระหว่าง 30–39 ปีร้อยละ 28.8 อายุระหว่าง 20–29 ปีร้อยละ 26.1 อายุมากกว่า 50 ปี ร้อยละ 12.6 และอายุต่ำกว่า 20 ปีร้อยละ 0.9 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.3

จำนวน และค่าร้อยละของบุคลากรจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	51	46.0
สมรส	49	44.1
หย่าร้าง	8	7.2
หม้าย	3	2.7
รวม	111	100.0

จากตารางที่ 4.3 จะเห็นได้ว่าบุคลากรส่วนมากมีสถานภาพโสดร้อยละ 46.0 รองลงมา มีสถานภาพสมรสร้อยละ 44.1 มีสถานภาพหย่าร้างร้อยละ 7.2 และมีสถานภาพหม้ายร้อยละ 2.7 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4

จำนวน และค่าร้อยละของบุคลากรจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	24	21.6
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	17	15.3
ปริญญาตรี	56	50.5
ปริญญาโท	13	11.7
ปริญญาเอก	1	0.9
รวม	111	100.0

จากตารางที่ 4.4 จะเห็นได้ว่าบุคลากรประมาณครึ่งหนึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 50.5 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 21.6 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 15.3 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 11.7 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ร้อยละ 0.9 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.5

จำนวน และค่าร้อยละของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารหน่วยงาน/กลุ่มงาน	10	9.0
นักสังคมสงเคราะห์	14	12.6
ครูช่างถนน/ครูอาสาสอน	27	24.3
ผู้ปฏิบัติงาน	60	54.1
รวม	111	100.0

จากตารางที่ 4.5 จะเห็นได้ว่าบุคลากรมากกว่าครึ่งเล็กน้อยทำงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานร้อยละ 54.1 รองลงมาทำงานตำแหน่งครูช่างถนน/ครูอาสาสอนร้อยละ 24.3 ทำงานตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ร้อยละ 12.6 และทำงานตำแหน่งผู้บริหารหน่วยงาน/กลุ่มงานร้อยละ 9.0 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.6

จำนวน และค่าร้อยละของบุคลากรจำแนกตามหน่วยงานสังกัด

หน่วยงานสังกัด	จำนวน	ร้อยละ
ภาครัฐ	85	76.6
ภาคเอกชน	26	23.4
รวม	111	100.0

จากตารางที่ 4.6 จะเห็นได้ว่าบุคลากรส่วนใหญ่ทำงานในหน่วยงานสังกัดภาครัฐร้อยละ 76.6 และรองลงมาทำงานในหน่วยงานสังกัดภาคเอกชนร้อยละ 23.4

ตารางที่ 4.7

จำนวน และค่าร้อยละของบุคลากรจำแนกตาม
ประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 เดือน	7	6.3
1-2 ปี	18	16.2
3-4 ปี	16	14.4
5-6 ปี	8	7.2
มากกว่า 6 ปี	62	55.9
รวม	111	100.0

จากตารางที่ 4.7 จะเห็นได้ว่าบุคลากรมากกว่าครึ่งเล็กน้อยมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 6 ปีร้อยละ 55.9 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-2 ปี ร้อยละ 16.2 มีประสบการณ์ในการทำงาน 3-4 ปีร้อยละ 14.4 มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-6 ปีร้อยละ 7.2 และมีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 6 เดือน ร้อยละ 6.3 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน

ในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิจัยผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนในเขตกรุงเทพมหานคร ตามดัชนีตัวชี้วัด 4 ด้าน ได้แก่ การปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคม การฝึกทักษะชีวิต การมีคุณธรรม จริยธรรม และการรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีผลการวิจัยในแต่ละด้านปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.8

จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับผลการปฏิบัติงาน

ต่อการปรับสภาพร่างกาย อารมณ์

และสังคมของเด็กเร่ร่อน

การปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคม ของเด็กเร่ร่อน	ระดับผลการปฏิบัติงาน					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. เด็กเร่ร่อนสามารถสร้าง สัมพันธภาพกับครูผู้สอน	7.2 (8)	24.3 (27)	55.9 (62)	9.9 (11)	2.7 (3)	3.23	0.83	ปาน กลาง
2. เด็กเร่ร่อนสามารถใช้ เวลาว่างเล่นเกมด้วยกัน	9.9 (11)	24.3 (27)	31.5 (35)	25.2 (28)	9.0 (10)	3.01	1.12	ปาน กลาง
3. เด็กเร่ร่อนมีจิตใจร่าเริง มากขึ้น	5.4 (6)	11.7 (13)	47.7 (53)	28.8 (32)	6.3 (7)	2.81	0.92	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคม ของเด็กเร่ร่อน	ระดับผลการปฏิบัติงาน					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
4. เด็กเร่ร่อนสามารถอยู่ ร่วมกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน	0.9 (1)	11.7 (13)	48.6 (54)	29.7 (33)	9.0 (10)	2.66	0.84	ปาน กลาง
5. เด็กเร่ร่อนสามารถหยุด พฤติกรรมต่อต้านสังคม	2.7 (3)	5.4 (6)	42.3 (47)	40.5 (45)	9.0 (10)	2.52	0.84	น้อย
6. เด็กเร่ร่อนสามารถสร้าง สัมพันธภาพกับผู้สูงอายุ	-	9.0 (10)	39.6 (44)	40.5 (45)	10.8 (12)	2.47	0.81	น้อย
7. เด็กเร่ร่อนสามารถปฏิบัติ ตนตามกฎระเบียบที่กำหนด ไว้ในกิจกรรม	0.9 (1)	9.0 (10)	34.2 (38)	40.5 (45)	15.3 (17)	2.40	0.89	น้อย
8. เด็กเร่ร่อนสามารถดูแล รักษาความสะอาดของ ร่างกาย	-	7.2 (8)	33.3 (37)	39.6 (44)	19.8 (22)	2.28	0.87	น้อย
9. เด็กเร่ร่อนสามารถหยุด การทะเลาะระหว่างตนเอง กับกลุ่มเพื่อน	0.9 (1)	5.4 (6)	29.7 (33)	45.9 (51)	18.0 (20)	2.25	0.85	น้อย
10. เด็กเร่ร่อนสามารถหยุด นิสัยเอาแต่ใจตนเอง	0.9 (1)	3.6 (4)	35.1 (39)	39.6 (44)	20.7 (23)	2.24	0.86	น้อย
11. เด็กเร่ร่อนสามารถหยุด ความก้าวร้าว	-	7.2 (8)	28.8 (32)	45.0 (50)	18.9 (21)	2.24	0.84	น้อย
12. เด็กเร่ร่อนสามารถหยุด ความใจร้อน	-	1.8 (2)	35.1 (39)	45.0 (50)	18.0 (20)	2.21	0.75	น้อย
13. เด็กเร่ร่อนมีจิตใจพร้อม ต่อการเข้ารับการศึกษ นอกระบบ	-	6.3 (7)	21.6 (24)	55.0 (61)	17.1 (19)	2.17	0.78	น้อย

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคม ของเด็กเร่ร่อน	ระดับผลการปฏิบัติงาน					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
14. เด็กเร่ร่อนสามารถดูแล รักษาความสะอาดของเส้นผม	-	3.6 (4)	29.7 (33)	45.9 (51)	20.7 (23)	2.16	0.79	น้อย
15. เด็กเร่ร่อนได้รับการ รักษาพยาบาล	-	8.1 (9)	18.0 (20)	46.8 (52)	27.0 (30)	2.07	0.88	น้อย
16. เด็กเร่ร่อนมีอาหารรับประทาน ถูกหลักอนามัย	0.9 (1)	4.5 (5)	19.8 (22)	48.6 (54)	26.1 (29)	2.05	0.85	น้อย
17. เด็กเร่ร่อนมีที่อยู่อาศัยถูก สุขลักษณะ	-	2.7 (3)	18.0 (20)	39.6 (44)	39.6 (44)	1.84	0.82	น้อย
รวม						2.38	0.85	น้อย

2.1 ผลการปฏิบัติงานต่อการปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคมของเด็กเร่ร่อนมีดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.8)

1) การปรับสภาพร่างกายของเด็กเร่ร่อน

1.1 เด็กเร่ร่อนสามารถดูแลรักษาความสะอาดของร่างกาย ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 39.6 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 33.3 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 19.8 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 7.2 เท่านั้นที่สามารถดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$)

1.2 เด็กเร่ร่อนสามารถดูแลรักษาความสะอาดของเส้นผม ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 45.9 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 29.7 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 20.7 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 3.6 เท่านั้นที่สามารถดูแลรักษาความสะอาดของเส้นผมอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$)

1.3 เด็กเร่ร่อนที่มีที่อยู่อาศัยถูกสุขลักษณะ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุดร้อยละ 39.6 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 18.8 และมีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่มีที่อยู่อาศัยถูกสุขลักษณะอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.84$)

1.4 เด็กเร่ร่อนที่มีอาหารรับประทานถูกหลักอนามัย ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 48.6 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 26.1 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 19.8 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 4.5 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่มีอาหารรับประทานถูกหลักอนามัยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.05$)

1.5 เด็กเร่ร่อนได้รับการรักษาพยาบาล ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 46.8 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 27.0 และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 18.0 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 8.1 เท่านั้นที่ได้รับการรักษาพยาบาลอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.07$)

2) การปรับสภาพอารมณ์ของเด็กเร่ร่อน

2.1 เด็กเร่ร่อนมีจิตใจพร้อมต่อการเข้ารับการศึกษานอกระบบ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 55.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 21.6 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 17.1 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 6.3 เท่านั้นที่มีจิตใจพร้อมต่อการเข้ารับการศึกษานอกระบบอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$)

2.2 เด็กเร่ร่อนมีจิตใจว่าเรงมากขึ้น ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 47.7 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 28.8 อยู่ในระดับมากร้อยละ 11.7 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 6.3 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 5.4 เท่านั้นที่มีจิตใจว่าเรงมากขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$)

2.3 เด็กเร่ร่อนสามารถหยุดพฤติกรรมต่อต้านสังคม ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 42.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 40.5 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 9.0 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 5.4 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่สามารถหยุดพฤติกรรมต่อต้านสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.52$)

2.4 เด็กเร่ร่อนสามารถหยุดความใจร้อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 45.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 35.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 18.0 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่สามารถหยุดความใจร้อนอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.21$)

2.5 เด็กเร่ร่อนสามารถหยุดการทะเลาะระหว่างตนเองกับกลุ่มเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 45.9 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 29.7 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 18.0 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 5.4 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถหยุดการทะเลาะระหว่างตนเองกับกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.25$)

2.6 เด็กเร่ร่อนสามารถหยุดนิสัยเอาแต่ใจตนเอง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 39.6 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 35.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 20.7 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 3.6 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถหยุดนิสัยเอาแต่ใจตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.24$)

2.7 เด็กเร่ร่อนสามารถหยุดความก้าวร้าว ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 45.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 28.8 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 18.9 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 7.2 เท่านั้นที่สามารถหยุดความก้าวร้าวอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.24$)

3) การปรับตัวเข้ากับสังคมของเด็กเร่ร่อน

3.1 เด็กเร่ร่อนสามารถใช้เวลาว่างเล่นเกมด้วยกัน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 31.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 25.2 อยู่ในระดับมากร้อยละ 24.3 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 9.9 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 9.0 เท่านั้นที่สามารถใช้เวลาว่างเล่นเกมด้วยกันอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$)

3.2 เด็กเร่ร่อนสามารถสร้างสัมพันธภาพกับครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 55.9 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 24.3 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 9.9 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 7.2 ตามลำดับ มีเพียงเด็กเร่ร่อน

ร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่สามารถสร้างสัมพันธภาพกับครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$)

3.3 เด็กเร่ร่อนสามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้สูงอายุ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 40.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 39.6 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 10.8 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 9.0 เท่านั้นที่สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$)

3.4 เด็กเร่ร่อนสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 48.6 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 29.7 อยู่ในระดับมากร้อยละ 11.7 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 9.0 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$)

3.5 เด็กเร่ร่อนสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ในกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 40.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 34.2 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 15.3 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 9.0 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ในกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.40$)

ตารางที่ 4.9

ภาพรวมของระดับผลการปฏิบัติงานต่อการปรับสภาพร่างกาย
อารมณ์ และสังคมของเด็กเร่ร่อน

ระดับผลการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย	53	47.7
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง	31	28.0
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก	27	24.3
รวม	111	100.0

$\bar{X} = 2.38$ S.D. = 0.85 Min = 1.00 Max = 4.52

จากตารางที่ 4.9 ภาพรวมของระดับผลการปฏิบัติงานต่อการปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคมของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 47.7 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 28.0 และมีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 24.3 เท่านั้นที่สามารถปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคมประสบผลสำเร็จอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.10

จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับผลการปฏิบัติงาน
ต่อการฝึกทักษะชีวิตของเด็กเร่ร่อน

การฝึกทักษะชีวิต ของเด็กเร่ร่อน	ระดับผลการปฏิบัติงาน					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. เด็กเร่ร่อนมีความมั่นใจ ในตนเอง	11.7 (13)	20.7 (23)	36.9 (41)	26.1 (29)	4.1 (5)	3.09	1.06	ปาน กลาง
2. เด็กเร่ร่อนสามารถเข้าใจ สาเหตุที่ตนเองหนีออกจาก บ้าน	7.2 (8)	25.2 (28)	33.3 (37)	26.1 (29)	8.1 (9)	2.97	1.07	ปาน กลาง
3. เด็กเร่ร่อนสามารถสร้าง สัมพันธภาพกับเพื่อนรอบข้าง	3.6 (4)	21.6 (24)	42.3 (47)	26.1 (29)	6.3 (7)	2.90	0.93	ปาน กลาง
4. เด็กเร่ร่อนสามารถอ่าน ออกเขียนได้	1.8 (2)	10.8 (12)	47.7 (53)	32.4 (36)	7.2 (8)	2.68	0.83	ปาน กลาง
5. เด็กเร่ร่อนสามารถเข้าใจ ความรู้สึกของเพื่อนรอบข้าง	3.6 (4)	12.6 (14)	27.9 (31)	43.2 (48)	12.6 (14)	2.51	0.99	น้อย
6. เด็กเร่ร่อนสามารถ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง	0.9 (1)	13.5 (15)	31.5 (35)	41.4 (46)	12.6 (14)	2.49	0.91	น้อย
7. เด็กเร่ร่อนสามารถ ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ภายในห้องเรียน	-	4.5 (5)	49.5 (55)	35.1 (39)	10.8 (12)	2.48	0.75	น้อย

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

การฝึกทักษะชีวิต ของเด็กเร่ร่อน	ระดับผลการปฏิบัติงาน					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
8. เด็กเร่ร่อนมีโอกาสเรียนหนังสือในการศึกษานอกระบบ	2.7 (3)	13.5 (15)	28.8 (32)	35.1 (39)	19.8 (22)	2.44	1.04	น้อย
9. เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากการถูกชักชวนให้ทำผิดกฎหมาย	2.7 (3)	11.7 (13)	16.2 (18)	40.5 (45)	28.8 (32)	2.19	1.07	น้อย
10. เด็กเร่ร่อนสามารถเลือกแนวทางการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง	0.9 (1)	9.0 (10)	20.7 (23)	38.7 (43)	30.6 (34)	2.11	0.98	น้อย
11. เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากการถูกชักชวนให้ขายบริการทางเพศ	0.9 (1)	7.2 (8)	19.8 (22)	42.3 (47)	29.7 (33)	2.07	0.93	น้อย
12. เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากกามโรค	0.9 (1)	8.1 (9)	18.0 (20)	38.7 (43)	34.2 (38)	2.03	0.97	น้อย
13. เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากโรคเอดส์	0.9 (1)	7.2 (8)	18.9 (21)	38.7 (43)	34.2 (38)	2.02	0.95	น้อย
14. เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากยาเสพติด	0.9 (1)	3.6 (4)	19.8 (22)	33.3 (37)	42.3 (47)	1.87	0.92	น้อย
15. เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากโรคผิวหนัง	0.9 (1)	6.3 (7)	14.4 (16)	36.0 (40)	42.3 (47)	1.87	0.95	น้อย
รวม						2.38	0.95	น้อย

2.2. ผลการปฏิบัติงานต่อการฝึกทักษะชีวิตของเด็กเร่ร่อน มีดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.10)

1) เด็กเร่ร่อนมีความมั่นใจในตนเอง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 36.9 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 26.1 อยู่ในระดับมากร้อยละ 20.7 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 11.7 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 4.1 เท่านั้นที่มีความมั่นใจในตนเองอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$)

2) เด็กเร่ร่อนสามารถเข้าใจสาเหตุที่ตนเองหนีออกจากบ้าน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 33.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 26.1 อยู่ในระดับมากร้อยละ 25.2 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 8.1 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 7.2 เท่านั้นที่สามารถเข้าใจสาเหตุที่ตนเองหนีออกจากบ้านอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$)

3) เด็กเร่ร่อนสามารถสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนรอบข้าง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 42.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 26.1 อยู่ในระดับมากร้อยละ 21.6 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 6.3 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 3.6 เท่านั้นที่สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนรอบข้างอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$)

4) เด็กเร่ร่อนสามารถอ่านออกเขียนได้ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 47.7 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 32.4 อยู่ในระดับมากร้อยละ 1.8 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 7.2 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่สามารถอ่านออกเขียนได้อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$)

5) เด็กเร่ร่อนสามารถเข้าใจความรู้สึกของเพื่อนรอบข้าง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 43.2 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 27.9 และอยู่ในระดับมากและน้อยที่สุดร้อยละ 12.6 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 3.6 เท่านั้นที่สามารถเข้าใจความรู้สึกของเพื่อนรอบข้างอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.51$)

6) เด็กเร่ร่อนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 41.4 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 31.5 อยู่

ในระดับมากที่สุดร้อยละ 13.5 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 12.6 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.49$)

7) เด็กเร่ร่อนสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 49.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 35.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 10.8 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 4.5 เท่านั้นที่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก โดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.48$)

8) เด็กเร่ร่อนมีโอกาสเรียนหนังสือในการศึกษานอกระบบ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 35.1 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 28.8 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 19.8 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 13.5 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่มีโอกาสเรียนหนังสือในการศึกษานอกระบบอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.44$)

9) เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากการถูกชักชวนให้ทำผิดกฎหมาย ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 40.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 28.8 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 16.2 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 11.7 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่สามารถป้องกันตนเองจากการถูกชักชวนให้ทำผิดกฎหมายอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.19$)

10) เด็กเร่ร่อนสามารถเลือกแนวทางการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 38.7 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 30.6 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 20.7 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 9.0 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถเลือกแนวทางการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.11$)

11) เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากการถูกชักชวนให้ขายบริการทางเพศ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 42.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 29.7 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 19.8 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 7.2 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถป้องกันตนเองจากการถูกชักชวนให้ขายบริการทางเพศอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.07$)

12) เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากกามโรค ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 38.7 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 34.2 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 18.0 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 8.1 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถป้องกันตนเองจากกามโรคอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.03$)

13) เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 38.7 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 34.2 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 18.9 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 7.2 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถป้องกันตนเองจากโรคเอดส์อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.02$)

14) เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากยาเสพติด ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 42.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 33.3 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 19.8 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 3.6 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถป้องกันตนเองจากยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.87$)

15) เด็กเร่ร่อนสามารถป้องกันตนเองจากโรคผิวหนัง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 42.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 36.0 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 14.4 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 6.3 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถป้องกันตนเองจากโรคผิวหนังอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.87$)

ตารางที่ 4.11

ภาพรวมของระดับผลการปฏิบัติงานต่อการฝึกทักษะชีวิตของเด็กเร่ร่อน

ระดับผลการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย	55	49.6
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง	23	20.7
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก	33	29.7
รวม	111	100.0

$\bar{X} = 2.38$ S.D. = 0.95 Min = 1.00 Max = 4.93

จากตารางที่ 4.11 ภาพรวมของระดับผลการปฏิบัติงานต่อการฝึกทักษะชีวิตของเด็ก
เร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 49.6 รองลงมา
อยู่ในระดับมากร้อยละ 29.7 และมีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 20.7 เท่านั้นที่สามารถฝึกทักษะชีวิต
ประสบผลสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.12

จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับผลการปฏิบัติงาน
ต่อการมีคุณธรรม จริยธรรมของเด็กเร่ร่อน

การมีคุณธรรม จริยธรรม ของเด็กเร่ร่อน	ระดับผลการปฏิบัติงาน					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. เด็กเร่ร่อนสามารถหยุด พฤติกรรมที่จะก่อให้เกิด ปัญหาอาชญากรรม	1.8 (2)	10.8 (12)	24.3 (27)	43.2 (48)	19.8 (22)	2.47	2.09	น้อย
2. เด็กเร่ร่อนสามารถ ช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม	-	7.2 (8)	42.3 (47)	36.0 (40)	14.4 (16)	2.42	0.83	น้อย
3. เด็กเร่ร่อนสามารถปฏิบัติ ตนตามกฎกติกาที่กำหนด ไว้ในกิจกรรม	1.8 (2)	4.5 (5)	38.7 (43)	40.5 (45)	14.4 (16)	2.39	0.85	น้อย
4. เด็กเร่ร่อนสามารถปฏิบัติ ตนตามขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ดีงาม	-	3.6 (4)	40.5 (45)	36.9 (41)	18.9 (21)	2.29	0.81	น้อย
5. เด็กเร่ร่อนสามารถแยกแยะ สิ่งถูกสิ่งผิด	-	5.4 (6)	33.3 (37)	41.4 (46)	19.8 (22)	2.24	0.83	น้อย
6. เด็กเร่ร่อนเคารพกฎระเบียบ ของสังคม	-	7.2 (8)	31.5 (35)	38.7 (43)	22.5 (25)	2.23	0.88	น้อย
7. เด็กเร่ร่อนมีความซื่อสัตย์ สุจริต	0.9 (1)	3.6 (4)	33.3 (37)	37.8 (42)	24.3 (27)	2.19	0.88	น้อย

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

การมีคุณธรรม จริยธรรม ของเด็กเร่ร่อน	ระดับผลการปฏิบัติงาน					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
8. เด็กเร่ร่อนสามารถหยุด การลักเล็กขโมยน้อย	0.9 (1)	4.5 (5)	27.9 (31)	44.1 (49)	22.5 (25)	2.17	0.86	น้อย
9. เด็กเร่ร่อนสามารถหยุด การขอทาน	-	2.7 (3)	27.9 (31)	45.0 (50)	24.3 (27)	2.09	0.79	น้อย
10. เด็กเร่ร่อนสามารถหยุด การพูดจาโกหก	-	2.7 (3)	22.5 (25)	46.8 (52)	27.9 (31)	2.00	0.79	น้อย
11. เด็กเร่ร่อนสามารถหยุด การพูดจาหยาบคาย	0.9 (1)	3.6 (4)	21.6 (24)	36.9 (41)	36.9 (41)	1.95	0.90	น้อย
รวม						2.22	0.95	น้อย

2.3 ผลการปฏิบัติงานต่อการมีคุณธรรม จริยธรรมของเด็กเร่ร่อน มีดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.12)

1) เด็กเร่ร่อนสามารถหยุดพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 43.2 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 24.3 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 19.8 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 10.8 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่สามารถหยุดพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$)

2) เด็กเร่ร่อนสามารถช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 42.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 36.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 14.4 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 7.2 เท่านั้นที่สามารถช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.42$)

3) เด็กเร่ร่อนสามารถปฏิบัติตามกฎกติกาที่กำหนดไว้ในกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 40.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง

ร้อยละ 38.7 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 14.4 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 4.5 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่สามารถปฏิบัติตนตามกฎกติกาที่กำหนดไว้ในกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.39$)

4) เด็กเร่ร่อนสามารถปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ด้งาม ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 40.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 36.9 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 18.9 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 3.6 เท่านั้นที่สามารถปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ด้งามอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.29$)

5) เด็กเร่ร่อนสามารถแยกแยะสิ่งถูกสิ่งผิด ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 41.4 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 33.3 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 19.8 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 5.4 เท่านั้นที่สามารถแยกแยะสิ่งถูกสิ่งผิดอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.24$)

6) เด็กเร่ร่อนเคารพกฎระเบียบของสังคม ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 38.7 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 31.5 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 19.8 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 7.2 เท่านั้นที่เคารพกฎระเบียบของสังคมอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$)

7) เด็กเร่ร่อนมีความซื่อสัตย์สุจริต ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 37.8 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 33.3 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 24.3 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 3.6 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่มีความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.19$)

8) เด็กเร่ร่อนสามารถหยุดการลักเล็กขโมยน้อย ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 44.1 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 27.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 22.5 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 4.5 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถหยุดการลักเล็กขโมยน้อยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$)

9) เด็กเร่ร่อนสามารถหยุดการขอทาน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 45.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 27.9 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 24.3 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่สามารถหยุดการขอทานอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.09$)

10) เด็กเร่ร่อนสามารถหยุดการพูดจาโกหก ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 46.8 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 27.9 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 22.5 และมีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่สามารถหยุดการพูดจาโกหกอยู่ในระดับมาก ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.00$)

11) เด็กเร่ร่อนสามารถหยุดการพูดจาหยาบค้าย ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุดร้อยละ 36.9 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 21.6 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 3.6 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถหยุดการพูดจาหยาบค้ายอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.95$)

ตารางที่ 4.13

ภาพรวมของระดับผลการปฏิบัติงานต่อการมี

คุณธรรมจริยธรรมของเด็กเร่ร่อน

ระดับผลการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย	63	56.8
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง	22	19.8
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก	26	23.4
รวม	111	100.0

$\bar{X} = 2.22$ S.D. = 0.95 Min = 1.00 Max = 6.00

จากตารางที่ 4.13 ภาพรวมของระดับผลการปฏิบัติงานต่อการมีคุณธรรม จริยธรรมของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 56.8 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 23.4 และมีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 19.8 เท่านั้นที่สามารถพัฒนาตนเองจนกระทั่งมีคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.14

จำนวน คำร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับผลการปฏิบัติงาน

ต่อการรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถตัดสินใจ

เลือกแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเองได้

อย่างถูกต้องเหมาะสมของเด็กเร่ร่อน

การรู้จักตระหนักในตนเองและ สามารถตัดสินใจเลือกแนวทาง ในการดำรงชีวิตของตนเองได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมของ เด็กเร่ร่อน	ระดับผลการปฏิบัติงาน					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. เด็กเร่ร่อนสามารถเข้าใจ ในความสามารถของตนเอง	1.8 (2)	15.3 (17)	43.2 (48)	32.4 (36)	7.2 (8)	2.72	0.88	ปาน กลาง
2. เด็กเร่ร่อนสามารถมีงาน ทำมีรายได้เลี้ยงตนเอง	0.9 (1)	13.5 (15)	44.1 (49)	24.3 (27)	17.1 (19)	2.75	0.96	ปาน กลาง
3. เด็กเร่ร่อนสามารถเข้าใจ พฤติกรรมของตนเอง	0.9 (1)	9.9 (11)	34.2 (38)	40.5 (45)	14.4 (16)	2.42	0.89	น้อย
4. เด็กเร่ร่อนสามารถพัฒนา ความรู้ของตนเอง	1.8 (2)	9.9 (11)	35.1 (39)	34.2 (38)	18.9 (21)	2.41	0.97	น้อย
5. เด็กเร่ร่อนสามารถกลับ คืนสู่บ้าน	0.9 (1)	7.2 (8)	30.6 (34)	41.4 (46)	19.8 (22)	2.28	0.90	น้อย
6. เด็กเร่ร่อนสามารถหยุด พฤติกรรมเร่ร่อน	-	6.3 (7)	28.8 (32)	44.1 (49)	20.7 (23)	2.21	0.84	น้อย
รวม						2.43	0.90	น้อย

2.4 ผลการปฏิบัติงานต่อการรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสมของเด็กเร่ร่อน มีดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.14)

1) เด็กเร่ร่อนสามารถเข้าใจในความสามารถของตนเอง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 43.2 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 32.4 อยู่ในระดับมากร้อยละ 15.3 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 7.2 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่สามารถเข้าใจในความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$)

2) เด็กเร่ร่อนสามารถมีงานทำมีรายได้เลี้ยงตนเอง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 44.1 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 24.3 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 17.1 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 13.5 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถมีงานทำมีรายได้เลี้ยงตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.57$)

3) เด็กเร่ร่อนสามารถเข้าใจพฤติกรรมของตนเอง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 40.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 34.2 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 14.4 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 9.9 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถเข้าใจพฤติกรรมของตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.42$)

4) เด็กเร่ร่อนสามารถพัฒนาความรู้ของตนเอง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 35.1 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 34.2 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 18.9 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 9.9 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่สามารถพัฒนาความรู้ของตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.41$)

5) เด็กเร่ร่อนสามารถกลับคืนสู่บ้าน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 41.4 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 30.6 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 19.8 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 7.2 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถกลับคืนสู่บ้านอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$)

6) เด็กเร่ร่อนสามารถหยุดพฤติกรรมเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 44.1 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 28.8 อยู่ในระดับ

น้อยที่สุดร้อยละ 20.7 และมีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 6.3 เท่านั้นที่สามารถหยุดพฤติกรรมเร่ร่อนอยู่ในระดับมาก โดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.21$)

ตารางที่ 4.15

ภาพรวมของระดับผลการปฏิบัติงานต่อการรู้จักตระหนักในตนเอง
และสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเอง
ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมของเด็กเร่ร่อน

ระดับผลการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย	44	39.6
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง	31	27.9
ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก	36	32.6
รวม	111	100.0

$\bar{X} = 2.43$ S.D. = 0.90 Min = 1.00 Max = 4.83

จากตารางที่ 4.15 ภาพรวมของระดับผลการปฏิบัติงานต่อการรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสมของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 39.6 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 32.6 และมีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 27.9 เท่านั้นที่สามารถรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานการจัด

การศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน

ในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิจัยปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนในเขตกรุงเทพมหานคร ตามดัชนีตัวชี้วัดด้านการบริหาร 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารบุคลากร การบริหารงบประมาณ การบริหารวัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการ ผลการวิจัยในแต่ละด้านปรากฏ ดังนี้

ตารางที่ 4.16
จำนวน คำร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอุปสรรค
ของบุคลากรต่อการบริหารบุคลากร

การบริหารบุคลากร	ระดับปัญหาอุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. บุคลากรสามารถทำงานลงพื้นที่พบปะเด็กเร่ร่อนนอกเหนือจากเวลางาน	9.9 (11)	15.3 (17)	47.7 (53)	18.0 (20)	9.0 (10)	2.99	1.05	ปานกลาง
2. บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแก่เด็กเร่ร่อนเพียงใด	0.9 (1)	22.5 (25)	46.8 (52)	20.7 (23)	9.0 (10)	2.86	0.90	ปานกลาง
3. ครูผู้สอนการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนในหน่วยงานจบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางศึกษาศาสตร์	7.2 (8)	11.7 (13)	41.4 (46)	27.9 (31)	11.7 (13)	2.75	1.05	ปานกลาง
4. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมทักษะความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนเป็นประจำ	2.7 (3)	10.8 (12)	36.9 (41)	35.1 (39)	14.4 (16)	2.52	0.52	น้อย
5. หน่วยงานมีบุคลากรเพียงพอต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน	1.8 (2)	9.9 (11)	39.6 (44)	34.2 (38)	14.4 (16)	2.50	0.92	น้อย
รวม						2.72	0.97	กลาง

3.1 ระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากรต่อการบริหารบุคลากร มีดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.16)

1) บุคลากรสามารถทำงานลงพื้นที่พบปะเด็กเร่ร่อนนอกเหนือจากเวลางาน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 47.7 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 18.0 อยู่ในระดับมากร้อยละ 15.3 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 9.9 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 9.0 เท่านั้นที่สามารถทำงานลงพื้นที่พบปะเด็กเร่ร่อนนอกเหนือจากเวลางานอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$)

2) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 46.8 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 22.5 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 20.7 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด 9.0 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่มีความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแก่เด็กเร่ร่อนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$)

3) ครูผู้สอนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางศึกษาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 41.4 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 27.9 และอยู่ในระดับมากและน้อยที่สุดร้อยละ 11.7 ตามลำดับ มีครูผู้สอนในหน่วยงานเพียงร้อยละ 7.2 เท่านั้นที่มีปัญหาด้านการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$)

4) การได้รับการฝึกอบรมทักษะความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนของบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคด้านการได้รับการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 36.9 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 35.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 14.4 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 10.8 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่ได้รับการฝึกอบรมทักษะความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.52$)

5) บุคลากรในหน่วยงานเพียงพอต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 39.6 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 34.2 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 14.4 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 9.9 ตามลำดับ มีเด็กเร่ร่อนเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่จัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.50$)

ตารางที่ 4.17

ภาพรวมของระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากร

ต่อการบริหารบุคลากร

ระดับปัญหาอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย	32	28.8
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง	21	18.9
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับมาก	58	52.3
รวม	111	100.0

 $\bar{X} = 2.72$ S.D. = 0.97 Min = 1.00 Max = 5.00

จากตารางที่ 4.17 ภาพรวมของระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากรต่อการบริหารบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 52.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 28.8 และมีบุคลากรเพียงร้อยละ 18.9 เท่านั้นที่มีปัญหาอุปสรรคต่อการบริหารบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.18

จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากร

ต่อการบริหารงบประมาณ

การบริหารงบประมาณ	ระดับปัญหาอุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. บุคลากรได้รับเงินเดือนตรงตามวันเวลาทุกเดือน	26.1 (29)	16.2 (18)	35.1 (39)	13.5 (15)	9.0 (10)	3.37	1.26	ปานกลาง
2. บุคลากรได้รับเงินเดือนตามวุฒิการศึกษา	20.7 (23)	18.0 (20)	32.4 (36)	18.0 (20)	10.8 (12)	3.20	1.26	ปานกลาง
3. บุคลากรได้รับเงินเดือนเพียงพอกับค่าใช้จ่ายประจำวัน	8.1 (9)	14.4 (16)	40.5 (45)	23.4 (26)	13.5 (15)	2.80	1.10	ปานกลาง

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

การบริหารงบประมาณ	ระดับปัญหาอุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. บุคลากรได้รับเงินพิเศษกรณีทำงานล่วงเวลา	2.7 (3)	7.2 (8)	30.6 (34)	28.8 (32)	30.6 (34)	2.23	1.05	น้อย
5. บุคลากรได้รับเงินค่าเดินทางในการลงพื้นที่พบปะเด็กเร่ร่อน	7.2 (8)	4.5 (5)	28.8 (32)	19.8 (22)	39.6 (44)	2.20	1.22	น้อย
รวม						2.76	1.17	กลาง

3.2 ระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากรต่อการบริหารงบประมาณ มีดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.18)

1) บุคลากรได้รับเงินเดือนตรงตามวันเวลาทุกเดือน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 35.1 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 26.1 อยู่ในระดับมากร้อยละ 16.2 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 13.5 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 9.0 เท่านั้นที่ได้รับเงินเดือนตรงตามวันเวลาทุกเดือนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$)

2) บุคลากรได้รับเงินเดือนตามวุฒิการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 32.4 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 20.7 และอยู่ในระดับมากและน้อยร้อยละ 18.0 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 10.8 เท่านั้นที่ได้รับเงินเดือนตามวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$)

3) บุคลากรได้รับเงินเดือนเพียงพอกับค่าใช้จ่ายประจำวัน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 40.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 23.4 อยู่ในระดับร้อยละ 14.4 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 13.5 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 8.1 เท่านั้นที่ได้รับเงินเดือนเพียงพอกับค่าใช้จ่ายประจำวันอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$)

4) บุคลากรได้รับเงินพิเศษกรณีทำงานล่วงเวลา ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางและน้อยร้อยละ 30.6 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 28.8 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 7.2 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่ได้รับเงินพิเศษกรณีทำงานล่วงเวลาอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$)

5) บุคลากรได้รับเงินค่าเดินทางในการลงพื้นที่พบปะเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 39.6 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 28.8 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 19.8 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 7.2 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 4.5 เท่านั้นที่ได้รับเงินค่าเดินทางในการลงพื้นที่พบปะเด็กเร่ร่อนอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.20$)

ตารางที่ 4.19

ภาพรวมของระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากร

ต่อการบริหารงบประมาณ

ระดับปัญหาอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย	27	24.3
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง	26	23.4
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับมาก	58	52.3
รวม	111	100.0

$\bar{X} = 2.76$ S.D. = 1.17 Min = 1.00 Max = 5.00

จากตารางที่ 4.19 ภาพรวมของระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากรต่อการบริหารงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 52.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 24.3 และมีบุคลากรเพียงร้อยละ 23.4 เท่านั้นที่มีปัญหาอุปสรรคต่อการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.20
จำนวน คำร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอุปสรรค
ของบุคลากรต่อการบริหารวัสดุอุปกรณ์

การบริหารวัสดุอุปกรณ์	ระดับปัญหาอุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เครื่องเขียนที่ใช้จัดกิจกรรมในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของเด็กเร่ร่อน	3.6 (4)	10.8 (12)	39.6 (44)	35.1 (39)	10.8 (12)	2.61	0.95	ปานกลาง
2. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีความทันสมัย	2.7 (3)	9.9 (11)	36.9 (41)	35.1 (39)	15.3 (17)	2.50	0.96	น้อย
3. หนังสืออ่านหลักที่ใช้ในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของเด็กเร่ร่อน	2.7 (3)	6.3 (7)	40.5 (45)	38.7 (43)	11.7 (13)	2.50	0.88	น้อย
4. สถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมในการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของเด็กเร่ร่อน	2.7 (3)	3.6 (4)	45.9 (51)	36.0 (40)	11.7 (13)	2.50	0.85	น้อย
5. หนังสืออ่านประกอบที่ใช้ในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของเด็กเร่ร่อน	1.8 (2)	8.1 (9)	33.3 (37)	44.1 (49)	12.6 (14)	2.42	0.88	น้อย
รวม						2.50	0.90	น้อย

3.3 ระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากรต่อการบริหารวัสดุอุปกรณ์ มีดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.20)

1) เครื่องเขียนที่ใช้จัดกิจกรรมในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 39.6 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 35.1 และอยู่ในระดับมากและน้อยที่สุดร้อยละ 10.8 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 3.6 เท่านั้นที่มีเครื่องเขียนที่ใช้จัดกิจกรรมแก่ เด็กเร่ร่อนมีจำนวนเพียงพออยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$)

2) วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีความทันสมัย ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 36.9 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 35.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 15.3 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 9.9 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่ใช้วัสดุอุปกรณ์ในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีความทันสมัยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.50$)

3) หนังสืออ่านหลักที่ใช้ในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 40.5 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 38.7 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 11.7 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 6.3 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่มีหนังสืออ่านหลักเพียงพอแก่ความต้องการของเด็กเร่ร่อนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.50$)

4) สถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมในการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 45.9 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 36.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 11.7 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 3.6 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่มีสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเพียงพอแก่ความต้องการของเด็กเร่ร่อนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.50$)

5) หนังสืออ่านประกอบที่ใช้ในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 44.1 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 33.3 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 12.6 และ

อยู่ในระดับมากร้อยละ 8.1 ตามลำดับ มีบุคลากรเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่มีหนังสืออ่านประกอบเพียงพอแก่ความต้องการของเด็กเร่ร่อนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.42$)

ตารางที่ 4.21

ภาพรวมของระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากร
ต่อการบริหารวัสดุอุปกรณ์

ระดับปัญหาอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย	50	45.0
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง	17	15.4
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับมาก	44	39.6
รวม	111	100.0

$\bar{X} = 2.50$ S.D. = 0.90 Min = 1.00 Max = 5.00

จากตารางที่ 4.21 ภาพรวมของระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากรต่อการบริหารวัสดุอุปกรณ์ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 45.0 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 39.6 และมีบุคลากรเพียงร้อยละ 15.3 เท่านั้นที่มีปัญหาอุปสรรคต่อการบริหารวัสดุอุปกรณ์อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.22

จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอุปสรรค
ของบุคลากรต่อการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการ	ระดับปัญหาอุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. หน่วยงานมีการกำหนดวันลงพื้นที่พบปะเด็กเร่ร่อนบ่อยครั้ง	11.7 (13)	12.6 (14)	45.0 (50)	19.8 (22)	10.8 (12)	2.95	1.11	ปานกลาง

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

การบริหารจัดการ	ระดับปัญหาอุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
2. หน่วยงานมีการนัดหมาย วันเวลาในการจัดการศึกษา นอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน	5.4 (6)	14.4 (16)	44.1 (49)	24.3 (27)	11.7 (13)	2.77	1.02	ปานกลาง
3. วันเวลาที่ใช้จ่ายกิจกรรมการ เรียนการสอนในการศึกษา นอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมี ความเหมาะสมแก่เด็กเร่ร่อน	4.5 (5)	10.8 (12)	52.3 (58)	21.6 (24)	10.8 (12)	2.77	0.94	ปานกลาง
4. หน่วยงานมีการจัดการศึกษา นอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนอย่าง ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ	6.3 (7)	13.5 (15)	41.4 (46)	25.2 (28)	13.5 (15)	2.74	1.06	ปานกลาง
5. หน่วยงานมีการจัดสรร งบประมาณเพียงพอกับ การจัดการศึกษานอก ระบบแก่เด็กเร่ร่อน	5.4 (6)	8.1 (9)	31.5 (35)	36.0 (40)	18.9 (21)	2.45	1.06	น้อย
รวม						2.73	1.03	กลาง

3.4 ระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากรต่อการบริหารจัดการ มีดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.22)

1) หน่วยงานมีการกำหนดวันลงพื้นที่พบปะเด็กเร่ร่อนบ่อยครั้ง ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 54.0 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 19.8 อยู่ในระดับมากร้อยละ 12.6 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 11.7 ตามลำดับ มีบุคลากรในหน่วยงานเพียงร้อยละ 10.8 เท่านั้นที่มีการกำหนดวันลงพื้นที่พบปะเด็กเร่ร่อนบ่อยครั้งอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$)

2) หน่วยงานมีการนัดหมายวันเวลาในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 44.1 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 24.3 อยู่ในระดับมากร้อยละ 14.4 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 11.7 ตามลำดับ มีบุคลากรในหน่วยงานเพียงร้อยละ 5.4 เท่านั้นที่มีการนัดหมายวันเวลาในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$)

3) วันเวลาที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนมีความเหมาะสมแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 52.3 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 21.6 และอยู่ในระดับมากและน้อยที่สุดร้อยละ 10.8 ตามลำดับ มีบุคลากรในหน่วยงานเพียงร้อยละ 4.5 เท่านั้นที่มีการกำหนดวันเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแก่เด็กเร่ร่อนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$)

4) หน่วยงานมีการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 41.4 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 25.2 และอยู่ในระดับมากและน้อยที่สุดร้อยละ 13.5 ตามลำดับ มีบุคลากรในหน่วยงานเพียงร้อยละ 6.3 เท่านั้นที่มีการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมออยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$)

5) หน่วยงานมีการจัดสรรงบประมาณเพียงพอกับการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 36.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 31.5 อยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 18.9 และอยู่ในระดับมากร้อยละ 8.1 ตามลำดับ มีบุคลากรในหน่วยงานเพียงร้อยละ 5.4 เท่านั้นที่มีการจัดสรรงบประมาณเพียงพอกับการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$)

ตารางที่ 4.23

ภาพรวมของระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากร

ต่อการบริหารจัดการ

ระดับปัญหาอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับน้อย	32	28.8
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง	18	16.2
ปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับมาก	61	55.0
รวม	111	100.0

 $\bar{X} = 2.73$ S.D. = 1.03 Min = 1.00 Max = 5.00

จากตารางที่ 4.23 ภาพรวมของระดับปัญหาอุปสรรคของบุคลากรต่อการบริหารจัดการ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนมากมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับมากร้อยละ 55.0 รองลงมาอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 28.8 และมีบุคลากรเพียงร้อยละ 16.2 เท่านั้นที่มีปัญหาอุปสรรคต่อการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน หน่วยงานสังกัด และประสบการณ์ในการทำงานกับระดับผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน และระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการด้านการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคม การฝึกทักษะชีวิต การมีคุณธรรมจริยธรรม และการรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ตารางที่ 4.24

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

เพศ	ระดับผลการปฏิบัติงาน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ชาย	64.6	14.6	20.8	100.0
หญิง	46.0	22.3	31.7	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 3.775 df = 2 Sig = 0.151

4.1.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.151) แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.25

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

อายุ	ระดับผลการปฏิบัติงาน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
น้อยกว่า 20 ปี	-	-	100.0	100.0
20-29 ปี	41.4	20.7	37.9	100.0
30-39 ปี	46.9	18.8	34.4	100.0
40-49 ปี	62.9	17.1	20.0	100.0
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	78.6	21.4	-	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 12.417 df = 8 Sig = 0.133

4.1.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.133) แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.26

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับ
ผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

สถานภาพการสมรส	ระดับผลการปฏิบัติงาน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
โสด	45.1	15.7	39.2	100.0
สมรส	63.3	24.5	12.2	100.0
หย่าร้าง	62.5	12.5	25.0	100.0
หม้าย	33.3	-	66.7	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 12.218 df = 6 Sig = 0.057

4.1.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.057) แสดงว่า สถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.27
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับ
ผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

ระดับการศึกษา	ระดับผลการปฏิบัติงาน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
มัธยมศึกษา	54.2	33.3	12.5	100.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	58.8	11.8	29.4	100.0
ปริญญาตรี	51.8	12.5	35.7	100.0
ปริญญาโท	61.5	23.1	15.4	100.0
ปริญญาเอก	-	100.0	-	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 13.104 df = 8 Sig = 0.108

4.1.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.108) แสดงว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.28
ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งงานกับระดับ
ผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

ตำแหน่งงาน	ระดับผลการปฏิบัติงาน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ผู้บริหารหน่วยงาน/กลุ่มงาน	50.0	20.0	30.0	100.0
นักสังคมสงเคราะห์	57.1	21.4	21.4	100.0
ครูช่างถนน/ครูอาสาสอน	51.9	7.4	40.7	100.0
ผู้ปฏิบัติงาน	55.0	23.3	21.7	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 5.362 df = 6 Sig = 0.498

4.1.5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งงานกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.498) แสดงว่า ตำแหน่งงานที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.29

ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับ
ผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

หน่วยงานสังกัด	ระดับผลการปฏิบัติงาน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ภาครัฐ	48.2	18.8	32.9	100.0
ภาคเอกชน	73.1	19.2	7.7	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 6.971 df = 2 Sig = 0.030*

4.1.6 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.030*) แสดงว่า หน่วยงานสังกัดที่แตกต่างกันของบุคลากรมีผลต่อระดับผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.30
ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำงานกับ
ระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

ประสบการณ์ในการทำงาน	ระดับผลการปฏิบัติงาน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ต่ำกว่า 6 เดือน	28.6	14.3	57.1	100.0
1-2 ปี	33.3	27.8	38.9	100.0
3-4 ปี	62.5	31.3	6.3	100.0
5-6 ปี	75.0	12.5	12.5	100.0
มากกว่า 6 ปี ขึ้นไป	58.1	14.5	7.4	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 12.707 df = 8 Sig = 0.122

4.1.7 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำงานกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.122) แสดงว่า ประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.30)

4.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ บุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ

ตารางที่ 4.31

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปัญหาอุปสรรค
ในการดำเนินงานของบุคลากร

เพศ	ระดับปัญหาอุปสรรค			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ชาย	35.4	22.9	41.7	100.0
หญิง	25.4	17.5	57.1	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 2.622 df = 2 Sig = 0.269

4.2.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.269) แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันของบุคลากร ไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.32

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปัญหาอุปสรรค
ในการดำเนินงานของบุคลากร

อายุ	ระดับปัญหาอุปสรรค			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
น้อยกว่า 20 ปี	-	-	100.0	100.0
20-29 ปี	6.9	34.5	58.6	100.0
30-39 ปี	34.4	15.6	50.0	100.0
40-49 ปี	37.1	14.3	48.6	100.0
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	50.0	14.3	35.7	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 14.081 df = 8 Sig = 0.079

4.2.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.079) แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันของบุคลากร ไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.33

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับปัญหาอุปสรรค
ในการดำเนินงานของบุคลากร

สถานภาพการสมรส	ระดับปัญหาอุปสรรค			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
โสด	23.5	21.6	54.9	100.0
สมรส	36.7	20.4	42.9	100.0
หย่าร้าง	37.5	12.5	50.0	100.0
หม้าย	-	-	100.0	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 5.641 df = 6 Sig = 0.464

4.2.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.464) แสดงว่า สถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันของบุคลากร ไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.34
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับปัญหาอุปสรรค
ในการดำเนินงานของบุคลากร

ระดับการศึกษา	ระดับปัญหาอุปสรรค			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
มัธยมศึกษา	45.8	16.7	37.5	100.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	41.2	17.6	41.2	100.0
ปริญญาตรี	19.6	21.4	58.9	100.0
ปริญญาโท	30.8	15.4	53.8	100.0
ปริญญาเอก	-	100.0	-	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 11.087 df = 8 Sig = 0.196

4.2.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.196) แสดงว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.35
ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งงานกับระดับปัญหาอุปสรรค
ในการดำเนินงานของบุคลากร

ตำแหน่งงาน	ระดับปัญหาอุปสรรค			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ผู้บริหารหน่วยงาน/กลุ่มงาน	30.0	-	70.0	100.0
นักสังคมสงเคราะห์	14.3	28.6	57.1	100.0
ครูช่างถนน/ครูอาสาสอน	33.3	18.5	48.1	100.0
ผู้ปฏิบัติงาน	31.7	21.7	46.7	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 5.046 df = 6 Sig = 0.573

4.2.5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งงานกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.573) แสดงว่า ตำแหน่งงานที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.36

ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับปัญหาอุปสรรค
ในการดำเนินงานของบุคลากร

หน่วยงานสังกัด	ระดับปัญหาอุปสรรค			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ภาครัฐ	31.8	24.7	43.5	100.0
ภาคเอกชน	23.1	3.8	73.1	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 8.321 df = 2 Sig = 0.015*

4.2.6 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.015*) แสดงว่า หน่วยงานสังกัดที่แตกต่างกันของบุคลากรมีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.37

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำงานกับระดับ

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของบุคลากร

ประสบการณ์ในการทำงาน	ระดับปัญหาอุปสรรค			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ต่ำกว่า 6 เดือน	14.3	-	85.7	100.0
1-2 ปี	27.8	16.7	55.6	100.0
3-4 ปี	18.8	31.3	50.0	100.0
5-6 ปี	37.5	25.0	37.5	100.0
มากกว่า 6 ปี ขึ้นไป	33.9	19.4	46.8	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 6.652 df = 8 Sig = 0.574

4.2.7 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำงานกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.574) แสดงว่าประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.37)

4.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคม การฝึกทักษะชีวิต การมีคุณธรรมจริยธรรม และการรู้จักตระหนักรู้ในตนเองและสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ตารางที่ 4.38

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับระดับผลการปฏิบัติงาน
และระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน
การจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน

ข้อมูลพื้นฐานของบุคลากร	ระดับผลการปฏิบัติงาน	ระดับปัญหาอุปสรรค
เพศ	Chi-Square = 3.775 Sig = 0.151	Chi-Square = 2.622 Sig = 0.269
อายุ	Chi-Square = 12.417 Sig = 0.133	Chi-Square = 14.081 Sig = 0.079
สถานภาพการสมรส	Chi-Square = 12.218 Sig = 0.057	Chi-Square = 5.641 Sig = 0.464
ระดับการศึกษา	Chi-Square = 13.104 Sig = 0.108	Chi-Square = 11.087 Sig = 0.196
ตำแหน่งงาน	Chi-Square = 5.362 Sig = 0.498	Chi-Square = 5.046 Sig = 0.673
หน่วยงานสังกัด	Chi-Square = 6.971 Sig = 0.030*	Chi-Square = 8.321 Sig = 0.015*
ประสบการณ์ในการทำงาน	Chi-Square = 12.707 Sig = 0.122	Chi-Square = 6.652 Sig = 0.574

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐาน ของบุคลากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน หน่วยงานสังกัด และประสบการณ์ในการทำงาน กับระดับผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนโดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ การปรับสภาพร่างกาย

อารมณ์ และสังคม การฝึกทักษะชีวิต การมีคุณธรรมจริยธรรม และการรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของบุคลากรกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานโดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ บุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ ผลการวิจัยพบว่า มีเพียงหน่วยงานสังกัดของบุคลากรเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับระดับผลการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.030*) และมีความสัมพันธ์กับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.015*) จากผลการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านหน่วยงานที่สังกัดกับผลการปฏิบัติงานและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน ดังปรากฏผลการวิจัย ดังนี้ (ตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.39

ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับผลการปฏิบัติงาน
ด้านการปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคมของเด็กเร่ร่อน

หน่วยงานสังกัด	ระดับผลการปฏิบัติงาน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ภาครัฐ	41.2	29.4	29.4	100.0
ภาคเอกชน	69.2	23.1	7.7	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 7.429 df = 2 Sig = 0.024*

4.3.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ที่มีต่อการปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคมของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.024*) แสดงว่า หน่วยงานสังกัดที่แตกต่างกันของบุคลากรมีผลต่อระดับผลการปฏิบัติงานด้านการปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคมของเด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.40

ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับผลการปฏิบัติงาน

ด้านการฝึกทักษะชีวิตของเด็กเร่ร่อน

หน่วยงานสังกัด	ระดับผลการปฏิบัติงาน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ภาครัฐ	45.9	20.0	34.1	100.0
ภาคเอกชน	61.5	23.1	15.4	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 3.426 df = 2 Sig = 0.180

4.3.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ที่มีต่อการฝึกทักษะชีวิตของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.180) แสดงว่า หน่วยงานสังกัดที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับผลการปฏิบัติงานด้านการฝึกทักษะชีวิตของเด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.41

ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับผลการปฏิบัติงาน

ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรมของเด็กเร่ร่อน

หน่วยงานสังกัด	ระดับผลการปฏิบัติงาน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ภาครัฐ	51.8	21.2	27.0	100.0
ภาคเอกชน	73.1	15.4	11.5	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 3.977 df = 2 Sig = 0.136

4.3.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ที่มีต่อการมีคุณธรรม จริยธรรมของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.136) แสดงว่า หน่วยงานสังกัดที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับผลการปฏิบัติงานด้านการมีคุณธรรม จริยธรรมของเด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.42

ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับผลการปฏิบัติงานด้านการรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสมของเด็กเร่ร่อน

หน่วยงานสังกัด	ระดับผลการปฏิบัติงาน			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ภาครัฐ	37.6	30.6	31.8	100.0
ภาคเอกชน	46.2	19.2	34.6	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 1.332 df = 2 Sig = 0.513

4.3.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ที่มีต่อการรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสมของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.513) แสดงว่า หน่วยงานสังกัดที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับผลการปฏิบัติงานด้านการรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสมของเด็กเร่ร่อน (ตารางที่ 4.42)

4.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของบุคลากร ที่มีต่อการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ บุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ

ตารางที่ 4.43

ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับปัญหาอุปสรรค
ในการดำเนินงาน ด้านการบริหารบุคลากร

หน่วยงานสังกัด	ระดับปัญหาอุปสรรค			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ภาครัฐ	34.1	16.5	49.4	100.0
ภาคเอกชน	11.5	27.0	61.5	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 5.231 df = 2 Sig = 0.073

4.4.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ที่มีต่อการบริหารบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.073) แสดงว่า หน่วยงานสังกัดที่แตกต่างกันของบุคลากร ไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการบริหารบุคลากร (ตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.44

ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับปัญหาอุปสรรค
ในการดำเนินงาน ด้านการใช้งบประมาณ

หน่วยงานสังกัด	ระดับปัญหาอุปสรรค			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ภาครัฐ	24.7	27.1	48.2	100.0
ภาคเอกชน	23.1	11.5	65.4	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 3.189 df = 2 Sig = 0.202

4.4.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ที่มีต่อการบริหารงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.202) แสดงว่า หน่วยงานสังกัดที่แตกต่างกันของบุคลากร ไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการบริหารงบประมาณ (ตารางที่ 4.44)

ตารางที่ 4.45

ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับปัญหาอุปสรรค
ในการดำเนินงาน ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์

หน่วยงานสังกัด	ระดับปัญหาอุปสรรค			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ภาครัฐ	47.1	17.6	35.3	100.0
ภาคเอกชน	38.5	7.7	53.8	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 3.343 df = 2 Sig = 0.187

4.4.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ที่มีต่อการบริหารวัสดุอุปกรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.187) แสดงว่า หน่วยงานสังกัดที่แตกต่างกันของบุคลากร ไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ (ตารางที่ 4.45)

ตารางที่ 4.46

ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับปัญหาอุปสรรค
ในการดำเนินงาน ด้านการบริหารจัดการ

หน่วยงานสังกัด	ระดับปัญหาอุปสรรค			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ภาครัฐ	31.8	16.4	51.8	100.0
ภาคเอกชน	19.2	15.4	65.4	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0

Chi-Square = 1.771 df = 2 Sig = 0.412

4.4.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสังกัดกับระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ที่มีต่อการบริหารจัดการ ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.412) แสดงว่า หน่วยงานสังกัดที่แตกต่างกันของบุคลากรไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ (ตารางที่ 4.46)

ส่วนที่ 5 การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนในเขตกรุงเทพมหานคร” สามารถอภิปรายผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 ผลการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน

ผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนในเขตกรุงเทพมหานครที่ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดขึ้น มีวัตถุประสงค์อยู่ 4 ประการ คือ 1) เพื่อให้เด็กเร่ร่อนสามารถปรับสภาพร่างกาย อารมณ์ และสังคมได้ดีเหมือนกับเด็กปกติทั่วไป 2) เพื่อให้เด็กเร่ร่อนสามารถพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อการมีชีวิตรอดในสังคม 3) เพื่อให้เด็กเร่ร่อนมีจิตใจที่มีคุณธรรม จริยธรรม และ 4) เพื่อให้เด็กเร่ร่อนรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ดังนี้

การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กเร่ร่อนมีการปรับสภาพร่างกายของตนเองที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดขึ้น ได้แก่ กิจกรรมการดูแลสุขภาพความสะอาดร่างกายและเส้นผมของตนเอง การรับประทานอาหารอย่างถูกหลักอนามัย การมีที่อยู่อาศัยที่ถูกสุขลักษณะและการเข้าใจสิทธิของตนเองในการเข้ารับการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลของรัฐ และการส่งเสริมให้เด็กเร่ร่อนมีการพัฒนาทางด้านอารมณ์ ได้แก่ กิจกรรมที่ช่วยลดความใจร้อน ก้าวร้าว และเอาแต่ใจตนเอง การหยุดพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคม และการพัฒนาจิตใจให้พร้อมต่อการเข้ารับการศึกษาที่นอกระบบที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดขึ้น กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้เด็กเร่ร่อนสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดียิ่งขึ้น ผลการวิจัยปรากฏว่าเด็กเร่ร่อนมีการปรับสภาพร่างกายของตนเองและมีการพัฒนาทางด้านอารมณ์ไปในทางที่ดีขึ้นอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากการใช้ชีวิตของเด็กเร่ร่อนขณะ

เร่ร่อนที่ต้องใช้ชีวิตต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้มีชีวิตรอดในแต่ละวันทำให้เด็กเร่ร่อนมีอารมณ์ที่แปรปรวนและก้าวร้าว

การส่งเสริมให้เด็กเร่ร่อนมีการปรับตัวเข้ากับสังคม ได้แก่ กิจกรรมที่ช่วยให้เด็กเร่ร่อนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การใช้เวลาว่างทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนในห้องเรียน การส่งเสริมให้เด็กเร่ร่อนสร้างสัมพันธภาพกับครูผู้สอนและผู้สูงอายุ และการสอนให้รู้จักการเคารพสิทธิของผู้อื่น และปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ในกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้เด็กเร่ร่อนรู้จักการปรับตัวเข้ากับสังคมมากขึ้น ผลการวิจัยปรากฏว่าเด็กเร่ร่อนมีการปรับตัวเข้ากับสังคมเป็นไปในทางที่ดีขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวจัดขึ้นในห้องเรียนและอยู่ในความควบคุมดูแลของครูผู้สอนตลอดเวลาจึงทำให้เด็กเร่ร่อนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมรอบข้างได้ดีกว่ากิจกรรมอื่น ๆ

การฝึกทักษะชีวิตเพื่อการอยู่รอดในสังคมที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดขึ้น โดยเน้นการพัฒนาทักษะชีวิตให้แก่เด็กเร่ร่อน 6 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการรับรู้และการเห็นใจผู้อื่น ทักษะการเห็นคุณค่าและความภาคภูมิใจในตนเอง ทักษะการให้ความช่วยเหลือและรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะการสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร และทักษะการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาของตนเอง มีรายละเอียด ดังนี้

- ทักษะการคิดวิเคราะห์ ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กเร่ร่อนรู้จักป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ กามโรค โรคผิวหนัง และยาเสพติด
- ทักษะการรับรู้และการเห็นใจผู้อื่น ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กเร่ร่อนเข้าใจความรู้สึกของเพื่อน ๆ รอบข้าง
- ทักษะการเห็นคุณค่าและความภาคภูมิใจในตนเอง ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กเร่ร่อนสร้างความมั่นใจในตนเอง
- ทักษะการให้ความช่วยเหลือและรับผิดชอบต่อสังคม ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กเร่ร่อนป้องกันตนเองจากการถูกชักชวนให้ขายบริการทางเพศและการทำผิดกฎหมาย
- ทักษะการสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กเร่ร่อนสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนรอบข้าง และการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน
- ทักษะการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาของตนเอง ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กเร่ร่อนเข้าใจสาเหตุที่ตนเองหนีออกจากบ้าน การเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง และการสามารถเลือกแนวทางในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง

ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กเร่ร่อนมีพัฒนาการทางด้านทักษะชีวิตไปในทางที่ดีขึ้นอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเด็กเร่ร่อนมีความต้องการด้านกายภาพมากกว่า ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กเร่ร่อนเห็นว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับดำรงชีวิตมากกว่า เช่น อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม

การพัฒนาจิตใจของเด็กเร่ร่อนให้มีคุณธรรม จริยธรรม ได้แก่ การส่งเสริมให้เด็กเร่ร่อนมีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ลักเล็กขโมยน้อย ไม่พูดจาโกหกหลอกลวง และช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม การส่งเสริมให้เด็กเร่ร่อนรู้จักคิดวิเคราะห์และสามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด การส่งเสริมให้เด็กเร่ร่อนปฏิบัติตามกฎระเบียบและขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กเร่ร่อนมีพัฒนาการทางด้านจิตใจไปในทางที่ดีขึ้นอยู่ในระดับน้อย มีผลมาจากเด็กใช้ชีวิตเร่ร่อนมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจนกลายเป็นวัฒนธรรม จึงส่งผลให้เป็นเรื่องยากที่จะพัฒนาจิตใจของเด็กเร่ร่อนโดยใช้ระยะเวลาที่สั้นให้ประสบผลสำเร็จตามที่หน่วยงานกำหนดไว้

การส่งเสริมให้เด็กเร่ร่อนรู้จักตระหนักในตนเองและสามารถตัดสินใจเลือกแนวทางในการดำรงชีวิตได้อย่างถูกต้อง ได้แก่ การส่งเสริมให้เด็กเร่ร่อนเข้าใจพฤติกรรมและสามารถของตนเอง การพัฒนาความรู้จนกระทั่งมีงานทำมีรายได้เลี้ยงตนเอง และการส่งเสริมให้เด็กเร่ร่อนหยุดพฤติกรรมเร่ร่อนและกลับคืนสู่ครอบครัว กิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้นเป็นกิจกรรมที่พัฒนาสติปัญญาของเด็กเร่ร่อน ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กเร่ร่อนมีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาไปในทางที่ดีขึ้นอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากเด็กเร่ร่อนเคยมีประสบการณ์ที่เลวร้ายทั้งก่อนหนีออกจากบ้านและขณะเร่ร่อนอยู่ เช่น การเคยถูกพ่อแม่ทุบตีอย่างทารุณจึงส่งผลให้เด็กเร่ร่อนไม่ยากกลับสู่ครอบครัว

หลังจากเด็กเร่ร่อนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า เด็กเร่ร่อนมีพัฒนาการโดยรวมทั้ง 4 ด้าน เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอยู่ในระดับน้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการใช้ชีวิตและการขาดโอกาสในการได้รับการดูแลจากครอบครัวและสังคมส่งผลให้มีผลต่อความพร้อมของสภาพร่างกาย จิตใจ และความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กเร่ร่อนดังปรากฏในผลการวิจัยของ ชาญวุฒิ เมธิกุล (2547, น. 8-12) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การเลี้ยงชีพของเด็กเร่ร่อน : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กเร่ร่อนในความอุปการะของสถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด พบว่า เด็กเร่ร่อนมีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยและโภชนาการ รวมทั้งการมีความผิดปกติทางด้านสมองและจิตใจ เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่ขาดโอกาสพัฒนาตนเองทางการศึกษา ด้านการฝึกอบรมทักษะชีวิต และไม่สามารถเข้าถึงบริการที่ภาครัฐจัดให้แก่ เด็กเร่ร่อนใช้ชีวิตเร่ร่อนอยู่ข้างถนน โดยอาศัยหลบนอนตามสถานที่รกร้าง และยังขาดสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต เช่น เครื่องนุ่งห่ม อาหาร ยารักษาโรค และสถานที่สำหรับรักษาตนเองขณะเจ็บป่วย ซึ่งทำให้เด็กเร่ร่อนมีสุขภาพร่างกายเสื่อมโทรมเร็ว ทั้งยังไม่ได้มีโอกาสพัฒนาตนเองทางการศึกษาและด้านการฝึกอาชีพตามวัยที่เด็กควรได้รับ นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงต่อการถูกชักจูงให้ค้าประเวณีและเป็นโรคติดต่อต่าง ๆ เช่น การ

ติดเชื้อมากโรค เชื้อเอดส์ เพราะเด็กเร่ร่อนมองว่าการค้าประเวณีเป็นอาชีพที่สามารถหาเงินได้ง่าย อีกทั้งเด็กเร่ร่อนยังขาดความรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ นอกจากนี้เด็กเร่ร่อนยังเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของกลุ่มมิจฉาชีพในสถานการณ์ที่ตนเองต้องต่อสู้เพื่อเอาชีวิตรอด การแข่งขันกันในกลุ่มเด็กเร่ร่อนด้วยกันเองก่อให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ลักขโมย และใช้ยาเสพติด รวมทั้งการถูกชักจูงให้ค้ายาเสพติด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรมประชาสัมพันธ์ (2538, น. 51-55) ที่ทำการวิจัยเรื่อง สาเหตุ ปัญหา และความต้องการของเด็กเร่ร่อนขอทาน และผลการวิจัยของ สำนักสวัสดิการสังคม (2536, น. 51-60) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจและศึกษาเด็กเร่ร่อนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เด็กเร่ร่อนมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวและเอาตัวรอดเก่ง มีความกล้าที่จะเผชิญกับสภาพแวดล้อมภายนอก และให้ความไว้วางใจกับบุคคลรอบข้างได้ยาก ปัญหาด้านสุขภาพของเด็กเร่ร่อนทรุดโทรม เด็กเร่ร่อนบางคนติดสารเสพติด บางคนตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มมิจฉาชีพ การดำเนินชีวิตของเด็กเร่ร่อนขณะเร่ร่อน ส่วนใหญ่จะดำรงชีวิตด้วยการขอทาน ขยายบริการทางเพศ เด็กเร่ร่อนพักอาศัยอยู่ตามใต้สะพานลอยหรือบริเวณสวนสาธารณะ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์ (2539, น. 17) ที่ทำการวิจัยเรื่อง เด็กเร่ร่อนในสังคมไทย ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่เด็กเร่ร่อนมีลักษณะพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ชอบใช้ความรุนแรง มีผลมาจากประสบการณ์ของเด็กเร่ร่อนทั้งก่อนออกจากบ้านมาใช้ชีวิตเร่ร่อนและขณะกำลังเร่ร่อนอยู่ ดังนั้นผลสำเร็จของการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนจะต้องมีความพร้อม

5.2 ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน

การดำเนินงานของหน่วยงานทางด้านการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนในเขตกรุงเทพมหานครที่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดขึ้น โดยอาศัยปัจจัยสำคัญต่อการบริหารงานด้านการจัดการศึกษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ ซึ่งถ้าหากหน่วยงานใดมีการบริหารจัดการปัจจัยทั้ง 4 ด้านได้ดีก็จะสามารถทำให้หน่วยงานนั้นประสบความสำเร็จในการดำเนินงานได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ส่วนการดำเนินงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเกี่ยวกับการบริหารจัดการงานด้านการจัดการศึกษานอกระบบ รายละเอียด ดังนี้

การจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับระบบการบริหารงานด้านบุคลากร เช่น ปัญหาหน่วยงานมีจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอและไม่ค่อยมีเวลาลงพื้นที่นอกเหนือเวลางานได้ อีกทั้งบุคลากรในหน่วยงานส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างแท้จริง เนื่องจากบุคลากรในหน่วยงานครึ่งหนึ่งไม่ได้จบการศึกษาทางศึกษาศาสตร์ และหน่วยงานไม่ค่อยมีการจัดการฝึกอบรมให้แก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ ผลการวิจัยปรากฏว่าหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีปัญหาอุปสรรคใน

การบริหารบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง ถึงแม้หน่วยงานจะมีปัญหาแต่ก็มีศักยภาพเพียงพอที่จะดำเนินงานด้านการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนให้ประสบความสำเร็จตามนโยบายของรัฐบาลได้

ส่วนปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับระบบการบริหารงานด้านงบประมาณ เนื่องจากหน่วยงานมีข้อจำกัดด้านงบประมาณจึงมีงบประมาณไม่เพียงพอสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายแก่บุคลากรในการทำงานล่วงเวลาและค่าเดินทางในการลงพื้นที่ส่งผลให้ในแต่ละเดือนบุคลากรมีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับวันเวลาในการจ่ายเงินเดือนแก่บุคลากร ผลการวิจัยปรากฏว่าหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับระบบการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์น้อยที่สุดในการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน เช่น ปัญหาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น เครื่องเขียน หนังสืออ่าน และสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ค่อยเพียงพอกับจำนวนเด็กเร่ร่อนที่สนใจเข้ามาเรียนหนังสือเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ผลการวิจัยปรากฏว่าหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารวัสดุอุปกรณ์อยู่ในระดับน้อย แสดงว่าหน่วยงานไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับระบบการบริหารงานด้านการจัดการ เช่น ปัญหาเด็กเร่ร่อนไม่มาตามวันเวลาที่หน่วยงานนัดหมายอาจมีผลมาจากกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นไม่เป็นที่สนใจเด็กเร่ร่อน ปัญหาการมีงบประมาณจำกัด ปัญหาการจัดการเรียนการสอนไม่ต่อเนื่องสม่ำเสมอเนื่องจากบุคลากรไม่ค่อยมีเวลาลงพื้นที่นอกเหนือเวลางาน ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่าหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าหน่วยงานมีข้อจำกัดทางด้านบุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์จึงทำให้การบริหารจัดการในหน่วยงานไม่ค่อยมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ภาพรวมของการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า ระบบการบริหารงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อนถึงจะไม่ค่อยประสบปัญหาด้านการบริหารงานมากนักแต่ก็ยังคงประสบปัญหาอยู่ ซึ่งในการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน พบว่า การบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์ประสบปัญหาน้อยที่สุด นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าหน่วยงานที่บุคลากรสังกัดอยู่มีผลต่อปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกระบบแก่เด็กเร่ร่อน แสดงว่า บุคลากรที่ทำงานในหน่วยงานสังกัดภาครัฐประสบปัญหาน้อยกว่าบุคลากรที่ทำงานในหน่วยงานสังกัดภาคเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ หนูประกอบ (2544, น. 89-91) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการปรับถ่ายโอนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย จังหวัดสงขลา และผลการวิจัยของ สิริลักษณ์ ยิ้มประสาทพร (2546, น. 291-292) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมใน

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเทศบาลในเขตปริมณฑล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานด้านการจัดการศึกษามีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ได้แก่ ด้านบุคลากร พบว่า หน่วยงานมีจำนวนบุคลากรน้อยไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานด้านการจัดการศึกษาในสถานการณ์ปัจจุบัน และหน่วยงานยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน เช่น ผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านศึกษาศาสตร์ เป็นต้น เนื่องจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการศึกษาเท่าที่ควร อีกทั้งหน่วยงานไม่ค่อยให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการจัดฝึกอบรมด้านทักษะความรู้ให้แก่บุคลากรในหน่วยงานของตนเอง ส่งผลให้บุคลากรไม่มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเองและทำให้ขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ด้านงบประมาณ พบว่า หน่วยงานมีงบประมาณไม่เพียงพอสำหรับการจัดการศึกษาและพัฒนางานด้านการจัดการศึกษาแก่เด็ก แต่หน่วยงานก็ยังมีศักยภาพพอที่จะจัดการศึกษาแก่เด็กในลักษณะของการสนับสนุนได้ โดยหน่วยงานยังคงหวังพึ่งงบประมาณอุดหนุนจากภาครัฐอยู่ ซึ่งในแต่ละปีหน่วยงานจะได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการจัดการศึกษาจากภาครัฐในจำนวนที่น้อย อีกทั้งหน่วยงานยังขาดแคลนงบประมาณในการจัดจ้างครูเข้ามาทำหน้าที่สอนเด็ก การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ และการก่อสร้างอาคารสถานที่สำหรับการจัดการศึกษาแก่เด็ก ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า หน่วยงานมีจำนวนวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการและจำนวนของเด็ก อีกทั้งวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้อยู่ในหน่วยงานมีสภาพเก่าและไม่มีคุณภาพ ไม่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้จัดการศึกษาแก่เด็ก หน่วยงานไม่มีงบประมาณสนับสนุนในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยมาใช้สอน และไม่มีสถานที่ที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีเหมาะสมแก่การจัดการศึกษา เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเขตเมือง ซึ่งมีมลพิษสูงเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม และมีเสียงดังรบกวนที่เกิดจากการจราจรคับคั่ง ด้านการบริหารจัดการ พบว่า หน่วยงานยังขาดข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวางแผนงานด้านการจัดการศึกษา ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาด้วยกัน อีกทั้งหน่วยงานยังไม่ค่อยให้ความสำคัญในเรื่องของการวางแผนงานเพื่อใช้สำหรับบริหารงานด้านการจัดการศึกษาเท่าที่ควร สาเหตุเกิดจากบุคลากรในหน่วยงานขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดประสบการณ์ในการจัดทำแผนงานด้านการบริหารจัดการในหน่วยงานของตน หน่วยงานขาดการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ ขาดความต่อเนื่องในการจัดการเรียนการสอนและขาดมาตรการกำกับดูแลควบคุมการปฏิบัติงานของบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ